

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 143/09-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., B., zastúpenej advokátom Mgr. R. P., B., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 76/08 z 10. novembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2009 faxom a následne 13. marca 2009 poštou doručená sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. R. P., B., pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 ústavy

rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 76/08 z 10. novembra 2008.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Krajský súd v Trnave... svojím rozsudkom, č. k. 23 Co/76/08..., ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového Okresného súdu v Galante, č. k. 8 C 37/07 v časti určenia neplatnosti zmluvy o dielo uzavretou dňa 2. októbra 2006... medzi Sťažovateľom a Mestom Š. ..., ktorá bola uzavretá v rámci procesu verejného obstarávania.

Krajský súd vyslovil neplatnosť Zmluvy o dielo, ktorá bola uzatvorená v procese mestským zastupiteľstvom schváleného verejného obstarávania, keďže podľa názoru Krajského súdu na uzatvorenie Zmluvy o dielo nebol daný súhlas mestského zastupiteľstva Mesta Š., t. z. nebola riadne vytvorená vôľa Mesta Š. na uzatvorenie Zmluvy o dielo.

Tento právny záver Krajského súdu v príkrom nesúlade so skutkovými zisteniami, ani z nich interpretačne nevyplýva. Krajský súd sa v odôvodnení Rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že nepochybne existovala vôľa Mesta Š. realizovať verejné obstarávanie ako proces zadania zákazky (ergo uzatvorenia Zmluvy o dielo) a táto vôľa bola vytvorená na úrovni mestského zastupiteľstva (uznesenie mestského zastupiteľstva zo dňa 9. septembra 2004). Krajský súd v odôvodnení Rozsudku úplne opomína právne relevantnú skutočnosť, že Zmluva o dielo nebola uzavretá bežným spôsobom (na základe priamych rokovaní), ale na základe verejného obstarávania, t. z. formalizovaného postupu upraveného osobitným právnym predpisom s kogentným charakterom, pričom tento postup mestské zastupiteľstvo schválilo, čo aj samotný Krajský súd považuje za nespornú skutočnosť (str. 6, druhý odsek Rozsudku). Postup verejného obstarávania, pokiaľ sú splnené zákonom predpokladané podmienky (existencia aspoň jedného uchádzača, existencia aspoň jednej požiadavkám zodpovedajúcej ponuky, neexistencia zmeny okolností, za ktorých sa vyhlásilo verejné obstarávanie) vždy smeruje k uzavretiu zmluvy s úspešným uchádzačom (tento princíp je reflektovaný v § 46 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní...

Preto sa Krajský súd mal v odôvodnení Rozsudku zaoberať podstatným právnym argumentom Sťažovateľa o tom, že z hľadiska tvorby vôle Mesta Š. bolo dostatočné, ak mestské zastupiteľstvo schválilo zabezpečenie verejného obstarávania na zákazku, ktorej predmet bol vymedzený v súťažných podkladoch... Krajský súd však na tento argument

Sťažovateľa v odôvodnení Rozsudku žiadnym spôsobom neodpovedá, ani neposkytuje aspoň nepriame zdôvodnenie, z akých dôvodov ho považuje za irelevantný...

Mesto Š. dňa 2. februára 2007 podalo na Okresnom súde v Galante žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o dielo, pričom žalovaným v 1 rade bol bývalý primátor Mesta Š., Ing. T. B. a ako žalovaný v 2. rade Sťažovateľ; sp. zn. 8 C/37/2007.

Okresný súd v Galante dňa 18. mája 2007 rozhodol tak, že Zmluva o dielo je neplatná. Prvostupňový súd ako v odôvodnení parafrázoval § 11 ods. 4 písm. a) zákona o obecnom zriadení a ďalej citoval § 9 ods. 2 zákona o majetku obcí, t. z. iba zopakoval právnu úpravu týkajúcu sa úkonov, ktoré vždy podliehajú schváleniu obecného zastupiteľstva. Súd však neuviedol, za ktorý z uvedených úkonov považoval Zmluvu o dielo.

Proti rozsudku Okresného súdu v Galante v časti určenia neplatnosti Zmluvy o dielo podal Sťažovateľ dňa 13. augusta 2007 odvolanie...

Krajský súd rozhodol dňa 10. novembra 2008 o odvolaní Sťažovateľa tak, že Rozsudkom rozhodnutie prvostupňového súdu o určenie neplatnosti Zmluvy o dielo potvrdil. V odôvodnení uviedol, že Zmluva o dielo je nepochybne jedným z najdôležitejších úkonov týkajúcich sa majetku mesta a preto skutočnosť, že nebola schválená ako úkon podľa § 9 ods. 4 zákona o obecnom zriadení spôsobuje jej neplatnosť...

Odôvodnenie Rozsudku preto nie je možné považovať za riadne, ale naopak je arbitrárne a závažným spôsobom zasahuje do právnej istoty Sťažovateľa, nakoľko Krajský súd v odôvodnení bezdôvodne ignoroval zásadné právne argumenty Sťažovateľa a dospel k právnemu záveru, ktorý racionálnym spôsobom nevyplýva zo zisteného skutkového stavu...

O tom, že Krajský súd zrejme nemal záujem vysporiadať sa s opakovanou odôvodnenou a preukazovanou argumentáciou Sťažovateľa o tom, že mestské zastupiteľstvo schválilo uzavretie Zmluvy o dielo ... nasvedčuje aj vedenie konania pred Krajským súdom. Krajský súd nariadil pojednávanie na 20. októbra 2008, pritom však opomenul na pojednávanie prizvať právneho zástupcu Sťažovateľa, JUDr. E. H., napriek tomu, že Krajskému súdu bolo doručené oznámenie o prevzatí zastupovania Sťažovateľa zo dňa 5. marca 2008. Z tohto dôvodu Krajský súd odročil pojednávanie na 10. novembra 2008 a JUDr. E. H. na uvedené pojednávanie listom, ktorý bol doručený JUDr. E. H. dňa 22. októbra 2008. Právny zástupca listom odoslaným Krajskému súdu dňa 27. októbra

2008, t. z. približne dva týždne pred nariadeným pojednávaním ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu kolízie termínu pojednávania s inými pojednávaniami na Okresných súdoch Bratislava III. a Bratislava V. a požiadal o zmenu termínu pojednávania. Krajský súd uvedenú žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval z dôvodu nepreukázania kolízie a vec dňa 10. novembra 2008 prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu Sťažovateľa i Sťažovateľa samotného. Na tomto pojednávaní právny zástupca Mesta Š. predložil aj nový dôkaz, ku ktorému sa Sťažovateľ už nemal možnosť vyjadriť. Tento, podľa nášho názoru nesprávny postup Krajského súdu je potrebné posudzovať v spojitosti s jeho arbitrárnym a povrchným zdôvodnením Rozsudku. Vyplýva z neho nezaujem Krajského súdu o vypočutie právnych argumentov Sťažovateľa...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„1. Základné právo spoločnosti B., s. r. o., na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23 Co/76/08 z 10. novembra 2008 bolo porušené.

2. Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23 Co/76/08 z 10. novembra 2008 zrušuje a vec Krajskému súdu vracia aby v nej znovu konal a rozhodol.

3. Krajský súd v Trnave je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia B., s. r. o. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Preskúmaním obsahu sťažnosti dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 ústavy rozsudkom krajského súdu č. k. 23 Co 76/08-493 z 10. novembra 2008. Svoje námietky predostrela len proti výroku rozsudku krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 8 C 37/07-353 z 18. mája 2007. Išlo o výrokovú časť rozhodnutia, v rámci ktorej odvolací súd vyslovil, že potvrdzuje prvostupňový rozsudok v časti určenia neplatnosti zmluvy.

Z vyznačenej doložky právoplatnosti ústavný súd zistil, že rozsudok krajského súdu č. k. 23 Co 76/08-493 z 10. novembra 2008 nadobudol právoplatnosť 7. januára 2009 a lehota uplynula 9. marca 2009.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sťažnosť nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (IV. ÚS 14/03, II. ÚS 246/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07).

Na základe uvedeného a s prihliadnutím na dátum právoplatnosti rozsudku krajského súdu (7. januára 2009), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (12. marca 2009 faxom a 13. marca 2009 poštou) ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty, ktorá uplynula 9. marca 2009 (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 156/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky nastolenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2009